

РАТНИКЪ

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА

Излиза за сега всѣка Недѣля

Годиш. абонаментъ . . . 6 л.
Полугодишенъ . . . 3 л.
За три месеца . . . 2 л.

За странство 10 лева год.

ПРЕДПЛАТЕНИ.

Единъ брой 15 ст.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се адресирва:

Ред. в. „РАТНИКЪ“

Свищовъ.

Стопанинъ: Ат. Н. Данковъ

За обявления се плаща: на I-та страница по 10 ст. на дума, на II-та — 5 ст., на III-та — 4 ст., на IV-та — 3 ст., или двойно на квадратенъ сантиметръ за заетото пространство.

Всичко въ предплатата.

Ръкописи и дописки назадъ не се връщатъ.

Г-ца Анна Т. Хаджи Денкова

и
Полжавн. Никола Хр. Ивановъ

ще се вѣнчентъ на 2 Октомврий н. г., часътъ въ 2½, послѣ пладнѣ, въ църквата „Св. Преображение“.

За роднини и приятели, настоящето замѣнява отдѣлни покани.

1 Октомврий 1905 година
гр. Свищовъ

БРАТИЯ ИВ. БОЯДЖИЕВИ

Съобщаватъ на приятели, познати и клиентитѣ си, че купиха всичката сурова и изработена кундо-радзийска стока отъ бившата фирма **Янко Бъчеваровъ** въ гр. Свищовъ. Въ сжщия дюканъ ще продаватъ отъ сжщата стока съ **ТВЪРДЕ НАМАЛЕНИ ЦѢНИ**.

Сжщитѣ, отъ 26 октомврий т. г. Димитровъ денъ, ще се премѣстятъ отъ досегашния си дюкенъ въ новия — тоя на бившата фирма Я. Бъчеваровъ — сръщу Градската градина. Тамъ ще се приематъ поръчки за направане на разни обушачи отъ доброкачественъ материалъ при **УМѢРЕНИ ЦѢНИ**.

Умоляваме приятелитѣ, познаницитѣ и клиентитѣ си, да посетятъ дюкенътъ ни, сръщу градската градина на гр. Свищовъ, и ще се уверятъ, както въ доброкачествеността на стоката, така и въ износнитѣ цѣни

Бр. Ив. Бояджиеви

1—5

Свищовъ.

Прѣстигнаха въ магазинътъ на **Георги П Гиковъ**, истенски Руски галоши мжки, дамски и дѣтски.

Цѣна много ефтена.

1—4

СВИЩОВЪ

Хотелъ

„Метрополъ“

Когато идвате въ Свищовъ непременно прѣдпочитайте хотелъ „Метрополъ“, защото, тамъ ще намерите чисти, свѣтли и хигиенически стаи, съ хубави лѣгла.

Пътниците ще намерятъ при хотела и добра гостилница съ мѣстни и инострани питиета.

Хотела се намира сръщу пристанището до самата митница.

1—5

Стопанинътъ.

ДАВАТЪ

се подъ, наемъ, двѣ добри мобилирани стаи, за двама, ул. „Хаджи Димитровска“ № 2497

За споразумение у дома.

1—2

Извѣстие.

Къщата на г. Д-ръ Ст. Серяковъ се продава.

За споразумение при г-нъ Ст. Веселиновъ — Свищовъ.

2—3

Преса за изтискване гроздова пращина

се намира въ домътъ на г. **Рашо Пеневъ**.

Желающитѣ могатъ всѣки денъ да носятъ и истискватъ пращини сръщу 1 левъ, за пращина отъ единъ поставъ грозде 3—3.

Чаушевско Сел. Общ. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 987

Чаушевското Селс. Общинско Управление, обявява на интересующитѣ се, че на 5 Октомврий т. г. въ 3 часа послѣ пладнѣ, съ **переторжка на слѣдуюция денъ**, ще произведе търгъ въ помещението на Общинското управление, съ тайно малонадаване за превозване и поставяне на опредѣленитѣ мѣста, 225 телеграфни стълбове, отъ които 175 по 6½ метра и 25 по 7½ м., нужни за откриването на телеграфопощенска станция въ сжщото село.

Стълбоветѣ ще се приематъ при жел. пжт. станция „Бѣла“.

Приблизителната стойностъ на предприятието възлиза на [1500] хиляда петстотинъ лева.

Залогъ за участие въ търгътъ е 5%, т. е. 75 лева въ брой.

Книжата и поемнитѣ условия се намиратъ въ канцеларията на общинското управление, кждѣто желающитѣ, въ присѣственитѣ часове, могатъ да ги преглеждатъ.

с. Чаушево 22 Септемвр. 1905 г.

Кметъ: М. Минчевъ

Писаръ: Е. Ц. Дяковъ

2—2

Хамбаритѣ

на Ив. Ат. Чалжковъ № № 1993, 1994, 1995, 1996, 1997 и 1998; находящи се въ улица Х. Денкова — скелата, се даватъ подъ наемъ.

За споразумение до **Иванъ Т. Хрулевъ** — Свищовъ.

1—5

Н. Б. Български Екзархъ Иосифъ I.

На 1-й Септемврий т. г. Негово Блаженство Българския Екзархъ Иосифъ I прѣстигна въ Българската столица, кждѣто е билъ посрѣщанъ най радушно отъ столичнитѣ, и присѣтвующитѣ въ столицата провинциални граждани. Прѣзъ врѣме прѣбиването му въ столицата, биде посѣтенъ отъ Н. Ц. В. Българския князь, висши държавни мже, както и отъ разни депутации на които направи и Той посещения.

На 28 Септемврий, м. м. Екзарха напусналъ София съ най добри впечатления и спомени отъ блестящото приемане, посѣщение и испращане и отпътувалъ за г. Пловдивъ, кждѣто тоже е билъ посрѣщанъ най тържествено.

Отъ Пловдивъ Н. Б. Екзарха ще отпътува за поста си въ Цариградъ, за да работи за благо на Българския народъ.

Негово Блаженство Българския Екзархъ е роденъ прѣзъ 1840 год. въ гр. Калюферъ. Свѣтското име на Блаженный Иосифа било **Лазаръ Иовчевъ**. Младия Лазаръ най-напрѣлъ се училъ въ родното си мѣсто, а послѣ въ 1861 год. постъпилъ въ едно французко училище въ Цариградъ, въ което билъ и учител по Български езикъ. Като свършилъ курса въ това училище заминалъ за Парижъ въ 1864 год. и постъпилъ въ факултета на правото, който свършилъ като лисансие. Въ 1870 год. Иовчевъ е свършилъ въ Цариградъ и постъпилъ най-напрѣдъ на държавна служба — по сждебната частъ, а слѣдъ това билъ назначенъ главенъ секретаръ на Екзархията. Прѣзъ това врѣме той редактиралъ около една година списание „Читалище“. Като секретаръ на Екзархията той скоро изучилъ църковния въпросъ и всецѣло се придалъ на служение народу. Скоро билъ посѣтенъ въ духовенъ чинъ и станалъ Екзархийски протосингелъ, като приелъ името **Иосифъ**. Екзархията изпра-

тила Иосифа да обиколи мѣстата и населението, което признавало нейното вѣдомство и отъ близо да се запознае и изучи нуждитѣ на църквата. Въ 1875 год. тогавашния Екзархъ Антимъ I изпратилъ Иосифа да управлява—Видинската епархия, а прѣзъ 1876 год. той билъ избранъ за български екзархъ подъ името *Иосифъ I*, вмѣсто сваления—подъ натискътъ на турското правителство Ангима. Отъ тогава и до сега Негово Блаженство Иосифъ I стои като бодръ стражъ на поста си и като глава на Българската църква бди надъ единението и на цѣлокупния българския народъ. Народа, както и историята ще оцѣнятъ най-добрѣ истинскитѣ заслуги на българския духовенъ началникъ и ще му отдадѣтъ подобающата почитъ.

Свищов. Държ. Търгов. Гимназия.

Длъжностъ ни се налага да се позанимаемъ съ въпроса за тукашната Държавна Търговска Гимназия.

Миналата учебна година, благодарение на липсата отъ правилникъ и програма въ тая гимназия, ученицитѣ направиха стачка въ това училище и повече отъ единъ мѣзъ училището стоя затворено. Ученицитѣ се разхождаха по улицитѣ, и учителитѣ си получаваха напълно заплатитѣ. Прѣзъ тоя периодъ, дохожда министерски пратеникъ, образува се комисия отъ учителитѣ, които приемаха депутации отъ ученицитѣ и по всички линии обещанията отъ пратенции и депутации беше че министерството е взело всички мѣрки и най-късно до настѣпване на идущата учебна година, т. е. 1 Септемврий т. г. за това училище ще бждатъ изработени правилникъ и програма за да се избегватъ недоразуменията между учителитѣ и учащитѣ се.

Всички родители и настойници на ученицитѣ увещаваха тия послѣднитѣ да постѣпятъ въ училището, като върваха че министерскитѣ обещания ще бждатъ изпълнени.

Сега обаче, когато учебната година настѣпи и се измина вече цѣлъ мѣсецъ, всички сме свѣдѣтели че нито иота отъ обѣщанията сж изпълниха. Напротивъ, когато ве-

че учебната година настѣпи и когато вече прѣдмѣтитѣ между учителитѣ сж биле разпределени, тогава отъ министерството, вмѣсто правилникъ и програма за уреждане на училището се получаватъ нови размѣствания и уволнения на учители, вслѣдствие на което вмѣсто рѣдъ, въ училището е настѣпило цѣло безредие, за да не го наречемъ «хаосъ». Учители, назначавани съ указъ, се уволняватъ отъ министра съ заповѣдъ. Вмѣсто тѣхъ се назначаватъ за учители лица съвършено неподготвени за такива прѣдмѣти, каквито сж прѣподавали тѣхнитѣ предшественици. Станало е нужда сега да се нарежда друга програма, да се отнематъ прѣдмѣти отъ учители, които сж ги преподавали рѣдъ години, и да се даватъ на новоназначени, съ увереностъ даже, че тѣ прѣдмети, надали ще могатъ да се прѣподаватъ тѣй, както би трѣбвало.

Слѣдъ такава една аномалия, вършена отъ самото министерство, което, вмѣсто да се постарай и уреди веднѣжъ за винаги, рѣдъ, правилникъ и програма на това единствено въ страната ни училище, всѣки има основание да върва, че партизанството е проникнало и въ самото Държавно Търговско училище, следствията на което, водятъ къмъ разорение, а не къмъ поправяние.

Прѣзъ врѣме на стачката и ний-осаждахме ученицитѣ, а препоръкахме на когото трѣбва, за поскорешното разрѣшение на въпроса, като се надѣвахме, че споредъ даденитѣ обещания и изказанитѣ тогава мнения, въпросътъ ще получи правилното разрѣшение и виновници щѣха да останатъ стачкаджитѣ, а не министерството, обаче днѣс фактитѣ говорятъ че не стачкаджитѣ а министерството е виновно, затова, защото самото то не се интересува за разрѣшаване на такива важни въпроси. Пита се сега, какво бѣха виновни тия ученици, които слѣдъ разрѣшение на стачката бидоха скѣсани по испититѣ и стчислени отъ училището.

Слѣдъ развитата се истина и понеже става явно кой е виновенъ, ражда се право на онеправданитѣ и тѣхнитѣ родители та подирятъ удовлетворение.

Но, отъ кого? . . .

НАУЧЕНЪ ОТДѢЛЪ

Изъ сп. „Помиякъ“

Кога да садимъ овощнитѣ дървета на постоянно мѣсто?

Ето единъ въпросъ въ овощарството, който има голѣмо практическо значение за овощаря, но по който сж изказани, може би, най-много, а и най-различни мнѣния. Разни овощари сж на различни мнѣния по този въпросъ: едни прѣпоръчватъ есенното посаждане на овощнитѣ дървета на постоянно мѣсто, други—пролѣтно, а трети-зимно, като при това всички се основаватъ на направенитѣ лично отъ тѣхъ опити за тази цѣль.

Самото това изобилие, обаче, на различни мнѣния ще да ни поясни трудната задача, за да се извади отъ тѣхъ едно общо, безпогрѣшно, рѣшение по този въпросъ, тѣй като това нѣщо е въ голѣма, даже изключителна степенъ въ зависимостъ отъ даденитѣ мѣстни почвени и климатически условия. Едно е обаче, положително, — че дърветата трѣбва да се садятъ прѣзъ врѣме на покоя (нециркулацията) на млзгата имъ, т. е. като се започне есенъ, слѣдъ опадане на листитѣ имъ, и се продължава до настѣпването на пролѣтъта, когато започнатъ да набѣватъ и да се развиватъ пъшкитѣ имъ. Прѣзъ това врѣме дърветата сж най-безчувствени къмъ прѣмѣстването и ранитѣ, които се нанасятъ при обрѣждането на коренитѣ имъ, заваряватъ (зарасватъ) най-лесно.

Да се направи единъ точенъ и положителенъ опитъ по зададения въпросъ е не лесна работа, не само за това че за него се изискватъ многогодишни сравнителни опити, но и затуй още, че резултатътъ отъ това е въ зависимостъ отъ много още други условия; тѣй напримѣръ: ранното пролѣтно посаждане може да даде съвършено други резултати отъ късното такова, ранното есенно—отъ късното, извѣстни почвени и климатически условия могатъ да благоприятствуватъ повече на есенното посаждане отъ колкото на пролѣтното или на зимното такова и т. н.

Споредъ твърденията на *Князь*

Гагаринъ, въ умѣрения климатъ и при умѣренно влажнитѣ почви обрѣзанитѣ корени на посаденитѣ прѣзъ есенъта дървета успѣватъ да се заварятъ добрѣ още до настѣпването на зимата, когато на свѣрхъ и въ влажнитѣ почви често пѣти това не може да стане и дърветата рискуватъ да измръзнатъ прѣзъ зимата. Споредъ направенитѣ пѣти опити за тази цѣль отъ руския ученъ пипиниеристъ, *Заводски*, това нѣщо зависи въ голѣма степенъ и отъ издръжливостта на разнитѣ сортове, отъ по-късното или по-ранното настѣпване на узрѣването имъ и даже отъ обстоятелството, било ли е употребено за посаждане дърво облагородено съ калемъ или съ пѣпка. Споредъ извѣстния нѣмски ученъ овощаръ, *Н. Гоше*, най-доброто врѣме за посаждане овощнитѣ дървета на постоянно мѣсто се започва отъ края на мѣсецъ Октомврий и се свършва до началото на м. Априлъ, стига само да не бъркатъ за това голѣмитѣ зѣмни студове и снѣгове, или извънредната важностъ на почвата. Не ще съмнение, че прѣзъ дългия този периодъ има врѣме, на което трѣбва да се дава прѣдпочитание на тази работа.

Изпитано е, че колкото по-рано се посади едно дърво, толкова по-лесно се прифаа и толкова по-добрѣ то расте. Ранното есенно посаждане е всѣкога по-добро отъ късното пролѣтно, което се извършва прѣзъ мѣсецитѣ Мартъ и Априлъ, когато млзгата на дърветата е започнала вече да се движи. Ето защо и *Гоше* прѣпоръчва да се садятъ всѣкога овознитѣ дървета на постоянно мѣсто по-добрѣ прѣзъ Октомврий отъ колкото прѣзъ Ноемврий, прѣзъ Ноемврий отъ колкото прѣзъ Декемврий, прѣзъ Декемврий отъ колкото прѣзъ Януарий, и прѣзъ Януарий отъ колкото прѣзъ Февруарий, прѣзъ Февруарий отъ колкото прѣзъ Мартъ и прѣзъ Мартъ отъ колкото прѣзъ Априлъ. Това свое твърдение той основава на цѣлъ редъ опити, правени за тая цѣль, изложението на които, колкото и да е интересно, не може да стане въ тѣснитѣ страници на едно скромно по-обемъ списание.

Дванадесетъ-годишниятъ ми вече опитъ по овощарството, въ разни

ПОДЛИСТНИКЪ

Интересни хора.

Оригиналъ на Невела отъ ученикъ отъ основн. училище.

Коригирана отъ Pankratius B. (onjour).

Прѣводъ отъ нѣмски.

Леля Олга носѣше блуза и бѣше г-ца първо качество.

Чичо Густавъ бѣше младъ г-нъ, който пушеше папириси и въ чийто джобъ винаги можеше да се намери едно десетаче.

Този чичо всѣки денъ дохождаше при насъ да ни съобщава какво е врѣмето.

«Днесъ врѣмето е хубаво», казваше той.

На което леля Олга отговаряше:

«Да, много хубаво».

Или той казваше:

«Джѣдъ вали».

На това леля Олга пакъ отговаряше:

«Може би пакъ ще се поправи» и туряше едно цвѣте въ най-горната дупка на дрѣхата му.

Добръ чичо бѣше той! Колкото пѣти сѣдняхъ при него лаваше ми едно десетачи, съ което да си купя шоколадъ, «но не тука отъ комшията», прибавяше той винаги, «но по далечъ, отъ втория търговецъ, тамъ горѣ», и да бързамъ сжщо не трѣбваше, за да не си счупя крака

Азъ обаче не слушахъ. Кой може да върви полека, кога отива да купи шоколадъ, а крака си азъ нѣмахъ обичай да чупя.

Кога се връщахъ сѣдахъ при леля Олга и млѣскахъ съ удовольствие.

Чучо Густавъ ме поглаждаше по главата и ми даваше пакъ едно десетаче. Трѣбваше да си купя бисквити, но отъ много далечъ и полека да вървя.

Така той ме подаряваше четири—петъ пѣти въ единъ слѣдъ обѣдъ и азъ мисля, че по този начинъ доста съмъ спомогналъ за повдигането на захарната индустрия и

при това доста много обуща съмъ скѣсалъ.

Единъ пѣтъ се бѣхъ съвсѣмъ разболялъ отъ много сладки работи, не желаяхъ нито шоколатъ, нито бисквити, но чичо Густавъ ми даде сума десетачета, за да си купя каквото искамъ.

Азъ прибрахъ паритѣ и казахъ, че не искамъ нито да вървя, или да ямъ.

Тогава той ме тури да сѣдна на коленетѣ му и ме забулва нѣколко пѣти съ намѣтката си.

Всѣки пѣтъ тогава чувахъ по едно мясване.

И двамата се смѣяха на моето любопитство

Леля Олга бѣше червена като череша.

Веднѣжъ тя ми каза, че отъ печката ще излѣзе едно птиче, азъ да го извардя и уловя.

Цѣлия слѣдобѣдъ чакахъ прѣдъ дупката на печката, но напразно. Никакво птиче не излезе. Азъ мисля, че затова не смѣя да излезе то,

защото тѣ въ другата стая постоянно бѣбяха и се смѣяха.

Майката на леля Олга слѣдъ обѣдъ никога не биваше въ кѣщи. Не зная гдѣ ходеше тя винаги. Единъ пѣтъ тя си дойде по рано отъ колкото я очаквахъ, Чичо Густавъ бѣше много изненаданъ, а сжщо и леля.

«Какво търсигъ тука», попита майка й и каза: «обирайте си дрипитѣ.»

Азъ попитахъ леля Олга, защо трѣбва да си отиде чичо.

«Защото нѣма пари и е бѣденъ», каза тя.

Нѣма пари! извикахъ азъ съвсѣмъ очуденъ Това никакъ не е възможно Той винаги има сума голагани въ джоба си.

Единъ денъ излѣзоха чичо Густавъ и леля Олга на разходка. Дадохъ ми едно писмо и леля Олга ми каза: «пази писмото и го дай послѣ на мама».

Цѣлия слѣдобѣдъ караулихъ писмото да не избѣга. Вечеръта си дойде майката на леля Олга. Азъ

мѣста изъ отечеството ни, находящи се при разни климатически и почвени условия, ме е убѣдилъ въ факта, както есенното посаждане на овоцнитѣ дървета на постоянно мѣсто е всѣкога за прѣдпочитане прѣдъ пролѣтното или зимно таково, понеже посадениѣ прѣзъ есенъта дървета растатъ по-буйно прѣзъ настѣпающето, първо лѣто и сж по издрѣжливи спрямо сушата. Такива дървета първата година каратъ така добрѣ, щото мжно може да се различатъ отъ тѣзи, които сж посадени една или двѣ години по-рано, когато, напротивъ, посадениѣ прѣзъ пролѣтѣта, линѣятъ, много слабо растатъ и при голѣмитъ суши прѣзъ лѣтото, ако не се поливатъ или поятъ, често пкти съвършено изсъхватъ. Само при доста влажнитѣ почви трѣбва да се прѣдпочита пролѣтното посаждане.

Дупкитѣ за есенното посаждане трѣбва да се изкопаватъ прѣзъ пролѣтѣта на сжщата година, а още по-хубаво — една година по-рано.

гр. Търново П. Чепишевъ

ДНЕВНИ

Лични.

По случай вѣнчавката на г-ца Анна Георги Хаджи Денкова съ г-нъ полковникъ Никола Хр. Ивановъ, сж постигнали въ градѣтъ ни: г-жа Т. Бенева, г-нъ Цвѣтанъ Радословъ, учителъ на Софийската гимназия, и г-нъ Дим. Ивановъ инженеръ.

Оня день престигна въ градѣтъ ни г-нъ М. Ярославски, прѣдставителъ на фирмата М. Веберъ Русе и двѣтъ отпитува за г. Вилинъ.

Вѣнчавка.

Двѣтъ въ 2½ часа послѣ пладнѣ, въ църквата «Св. Преображение», ще се извърше вѣнчалния обрядъ на г-ца Анна Георги Х. Денкова съ г-нъ полковникъ Николай Хр. Ивановъ.

Слѣдъ вѣнчавката, вѣнчанитѣ, прѣзъ гара Лѣвски, ще отпитуватъ за гр. Търново.

Нашитѣ сърдечни поздравлявания и благопожелания.

Българска иллюстрация.

Получихме първия брой на в. «Българска иллюстрация», които се издава въ г. Русе.

По съдържанието на първия брой явствува че вѣстника се списва вѣщо и съ разнообразенъ материялъ.

Вѣстника ще излиза 3 пкти въ мѣсеца. Годишенъ абонаментъ б. лева. Единъ брой 20 ст.

Урежда редакционенъ комитетъ. Желаетъ на новия си събратъ добъръ успѣхъ и платци абонати.

Сеидбитѣ.

Благодарение на падналитѣ предниѣколко дена дѣждове, земледѣлцитѣ са могли вече да превършатъ сеидбата на жита и ечмикъ. Учмъ се, че мнозина отъ земледѣлцитѣ сж посеяли и преди дѣждовѣтъ, за това пкъ слѣдъ скорошното вале не на дѣждъ, двѣтъ повече отъ сѣидбитѣ са поникнали и покрили земята. Това показва, че идущата година ще има пакъ добро плодородие.

Риболовството по Дунава.

Министерството на финанситѣ е наредило да се отдадѣтъ на наематели експлоатацията на риболовството по рѣката Дунавъ и околнитѣ блатъ, за единъ периодъ отъ 5 години. Търговетѣ за тая цѣль щели да се произведатъ къмъ края на този мѣсець.

Рапицата.

Вслѣдствие продължителната суша прѣзъ м-цитѣ юли и августъ, земледѣлцитѣ не сж могли да сѣятъ рапица, така че, колкото тая година имаше изобилие на рапицата, толкова идущата година тя ще липсва. Рапицата е за здмелѣща единъ артикулъ храна, която въ най нужното врѣме ги улесняваше, тъй като пребирането ѝ става прѣзъ м-цъ май, а продажбата прѣзъ м-юний, когато настѣпва жетва на другата храна, средства за която земледѣлца добиваше отъ рапицата. За идущата година мнозина земледѣлци ще бждатъ лишени отъ това улеснение.

Върховна провѣрочка на наб. комисия.

Отъ 18 того започва да засѣдава въ градѣтъ ни, Върховната провѣрочна на наборитѣ комисия. Тя ще разглѣдва оплакванията на младежитѣ прегледвани и взети отъ послѣдната наборна комисия.

За саниториума въ Троянъ

Столичния в. „Дневникъ“ съобщава че за тоя санитариумъ пристигнали лоши отзиви. Нѣмало нужното чи. ло лѣкари, помѣщавалъ се въ неудобно помѣщение, самото помѣщение граничело отъ тритѣ страни съ пктица и праховѣтъ, които сж дигатъ отъ тѣхъ съвсемъ прѣчели на спокойствието на болнитѣ, прислугата била слаба, нѣмало добъръ готвачъ и пр. Дирекцията за опазване на общественото здраве, която харчи толкова пари за издрѣжката на санаториума въ г. Троянъ, трѣбва да се погрижи да отстрани неудобствата и да го направи, тъкмо такъвъ, какъвто трѣбва въ сжщностъ да бжде. Само тогава ще може да се постигне цѣльта, която се прѣслѣдва съ неговото откриване.

ПО ЕДНА ВЪ БРОЙ

Гатанки и отговори

Разрѣшение на втората гатанка СМЪРТЪТА.

III Гатанка. Всѣки чловѣкъ ме хвърля на земята и всѣки иска да ме улови, но напраздно; а при то ва азъ се държа твърдо у него, на която страна и да ме хвърли. Невѣщественна връзка ме свързва съ него и всѣкога не мога да бжда при него. Често бивамъ далечъ, но непрѣменно пакъ се връщамъ вечеръ, когато се запали ламба. Всѣки човѣкъ, на когото се свършатъ днитѣ, става това, какъвто съмъ азъ сега.

КНИЖНИЦА.

Получи се въ редакцията ни; Мѣсечно иллюстрирано списание за дѣца „Звѣздича“, год. XIV, книжка VIII за м. октомврий съ.

СЪДЪРЖАНИЕ.

1. Училище [Начална карта]. 2. Гроздоберъ. [Стих]. 3. Свадба, [Ст.] 4. Кума Лиса и Заю баю. (Съ 4 карт.) 5. Отъ огнь въ пламакъ. 6. Ластовичкитѣ отлитатъ. 7. Кой е по-юнака. [Съ карт]. 8. Човѣкъ и комаръ. 9. Комаръ [стих]. 10. За какво е потребенъ вѣтрѣтъ. 11. Маймунъ и желѣзенъ пкъ. (съ карт.) 12. Горски пктешественици, [съ 3 карт.] 12. Вториятъ разказъ на дѣж-

довната капка. 14. Божата кравичка градинарь. (съ карт.) 15. Глупакътъ Стефо. (Съ карт.) 16. Животъ въ капка вода. (съ карт.) 17. Какъ се прѣвъртчатъ насѣкомитѣ. 18. Орѣшко и Захарка. (съ 2 карт.) 19. За въздуха. 20. Игри и забавления (съ карт.)

II **Мода и домакинство** Семѣнъ Журналъ, брой 15 съ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Единъ Валтонъ, разказъ отъ А-беркомовъ. — Тайнитѣ на хубостѣта отъ Графиня Де Норвилъ. — Мисли за жената, отъ Морисъ Метерлинкъ. — Описание на образцитѣ, — Домакинство, Дрѣхитѣ. — Модни новини. — Смѣхурии. — Поща на администрацията. — Обявления.

Сиропъ.

Книжарницата А. Н. Данковъ — Свищовъ е доставила отъ българската фабрика „Пролѣтъ“ — **сиропъ**, който служи за слѣдующитѣ цѣли:

1] Изчиства, безъ да оставатъ каквито и да сж петна, по небоядисани дѣсчени дюшета щомъ се тури ¼ К о сиропъ въ 20 К-о топла вода. Освенъ че се исчистватъ всички петна, отъ какъвто и да сж тѣ, но дѣскитѣ ставатъ чисти като нови.

2] Когато нѣкъдѣ боядисанъ дървенъ материялъ, било дюшете, врата, прозорци, и пр. се пукне и неможа да се пребоядиса, вземете отъ тоя сиропъ чистъ, безъ смѣсъ, намажете върху старата боя която веднага ще се отпусне подиръ което съ една дѣсчица или тенске изтрийте старата боя и ще добиете чиста дѣска върхъ която можете да поставитѣ какъвто щѣте нова боя; и.

3] Искате ли ризитѣ ви да се изпиратъ добрѣ и станатъ бѣли като снѣгъ, вземете отъ тоя сиропъ и като турите една супена лъжица въ едно газово тенекъ съ вода, безъ да турите сода или какъвто и да е смѣсъ, ще можете съ най-острата вода и най-лошавия сапунъ да оперете ризитѣ си при достатъчна пѣна която се добива отъ сиропѣтъ.

Едно стъкло отъ ¼ К-о 1-20 л. Намира се само въ книжарницата на **А. Н. Данковъ** — Свищовъ.

2—10

й дадохъ писмото, тя го прочете и заплака.

Азъ я попитахъ: защо плачешъ лелео?

Тя ми отговори:

«Густавъ е лошъ човѣкъ».

И това не е истена, казахъ азъ, чичо Густавъ е добръ човѣкъ, той всѣкога ми купува шоколадъ.

Тя продължаваше да плаче и ме нарѣче магаре.

Мина се дълго врѣме. Дърветата се облѣкоха въ жълта дрѣха. Слѣдъ това стана студено, тѣ я хвърлиха и облѣкоха снѣженъ кожухъ.

Леля Олга я нѣмаше вече при насъ. Казаха, че тя се оженила и свадбата била много тиха. Трѣбва наистина тѣй да е било, защото майка ѝ не ходи и азъ сжщо.

Кога единъ день отивахъ въ училище срѣцнахъ леля Олга. Тя ме цѣлуна, качи ме въ трамвая и ний отидохме далечъ, далечъ, докато стигнахме до една малка кжщичка. Тамъ азъ намѣрихъ чичо Густавъ и единъ малкъ Францъ. «Видишъ ли», каза леля Олга,

«щъркъ ни го донесе».

На тебе ли го донесе?

«Да, на мене».

Кажи му и на мене да донесе единъ.

Много ми се щѣше и азъ да имамъ единъ такъвъ малкъ Францъ. То бѣше едно много чистичко момченце. Все се смѣеше и риташе съ крачката.

Тогава ме попитаха: «какво прави мама?»

Азъ имъ разправихъ, че тя вари сутрина кафе, а слѣдъ обѣдъ супа.

«Плаче ли често».

Незная, когато има свободно врѣме все плаче.

«Говори ли за насъ?»

Да, всѣкога казва бѣдната Олга, онзи лѣкомисляникъ ми я открадна и слѣдъ това тя се моли прѣдъ портрета на леля Олга.

Тогава захвана и Олга да плаче. Послѣ ми напълниха и двата джоба съ лакомство. Въ една джобъ тѣ пѣхнаха сжщо и портрета на малкия Францъ и написаха върхъ него: внучето на баба! Слѣдъ туй ме

качиха въ трамвая и ме изпратиха въ кжши. Тамъ цѣлата кжша вече ме очакваше.

«Нищо лошо не ти се е случило?» попита домашния слуга.

Какви глупави въпроси задава той всѣкога!

Но и леля ме пита, а пкъ тя е умна жена.

Че какъ може да ми се случи лошо, отвърнахъ азъ, азъ бѣхъ при леля Олга.

Старата леля ме хвана за ржката и се спустина тѣй бърже по стълбитѣ, че още малко и щѣхъ да падна.

«Гдѣ бѣше», попита тя, когато бѣхме вече сами, но съ такъвъ тонъ, че азъ отъ страхъ едвамъ можахъ да говоря.

У леля Олга, отговорихъ разтрѣперявъ.

«Гдѣ живѣе тя?»

При чичо Густавъ.

«Какво видѣ тамъ?»

Единъ Францъ? . . .

«Какъвъ Францъ?»

Такъвъ малкъ единъ . . .

«Какъ малкъ?»

Тѣй тѣй, единъ съвсѣмъ мнѣчакъ Францъ. Въ люлка стои, люлѣ се и рита съ крака. Ето му и портрета.

Леля ми грабна портрета и отиде съ него при прозорцитѣ. Заплака, послѣ пакъ се засмѣ. Когато плачеше клатеше си главата, а когато се смѣеше гледаше портрета. Забѣлежително, че човѣкъ не може да гледа Франца, безъ да се смѣе, и то е едно глупавичко, чистичко, малко момченце.

И забѣлежително, че леля, която бѣше казала, че Густавъ ѝ е открадналъ Олга, не му мѣрѣше вече, а ме прати при него съ едно голѣмо, голѣмо писмо и единъ тежакъ, тежакъ пакетъ.

Интересни хора сж, наистена, тѣзи възрастнитѣ.

Прѣвѣде: Б. Чварова.

гр. В-ца, 26/IX 905 г.

ИЗЪ МИСЛИ И ИЗРЪЧЕНИЯ.

Щастието е като здравето, ако не го забърбвашъ, значи че го имашъ.
Тургениевъ.

Едно отъ най-сигурнитѣ срѣдства за щастие е да знаеши да запазиши уважение къмъ себе-си да можемъ гледа цѣлия си животъ безъ срамъ и безъ угризение на съвѣстѣта безъ да вижда въ него нещо долно, ни нѣщо криво или зло сторено нѣкому и което не сме поправили.

Кондорсе

Голѣма прѣчка за щастие е да очаквашъ много голѣмо щастие.

Фонтенеле.

Нашето щастие никога не се състои и не трѣбва да се състои въ пълно наслаждение, дѣто не бихме имали нищо да желаемъ и което би затъпило нашия духъ, но въ постояннъ прогресъ къмъ нови удоволствия и нови съвършенства.

Лайбницъ.

Животътъ е загадка, щастието — знание, но знание безъ обичъ, — това е гола скала: на нея не пѣятъ птички; на нея не клокотятъ ручей; само тъмни облаци, като черни мисли, надвисватъ по нѣкога. Обичай хората и винаги се стреми къмъ истината. (Инд. мъдростъ)

Всѣки отъ насъ, който минава пѣтя на живота, може по свое желание и съ дѣянията си да обърне всички гласове на природата въ радостна пѣсенъ или пъкъ да я отвърне отъ себе-си и да я обърне въ нѣма проклетия.

Ржскинъ

МОДЕРНО ЗЛА-

ТАРСКО АТИЛИЕ

на

АРАДАШЕСЪ ПАПАЗИЯНЪ

Улица „Княжеска № 7,
Срѣщу пощата

Въ ателието ми се изработватъ всѣкакви златни, сребърни, елазени и брилянтни работи, като: прѣстени, обеци, гривни, ланцове и пр. по най-модеренъ стилъ.

Особенна специалностъ за годеж-

ни халки съ монограмъ, по най-новъ фасонъ и гравировка съ гаранция, както и всѣкакви други гравирани работи; галваниране съ злато, сребро и други метали, като: табли, чаши, лажици и др. безъ разлика отъ европейскитѣ галванизи. Изработвамъ дрѣжки за бастони, разни фасони, изработвамъ и разни марки и украшения за бродирание и всѣкакви видове печати, металени и гумени и клишета. За опитъ нуждающитѣ се нека посетятъ ателието ми.

Цѣни винаги умѣрени.

Купувамъ стари златни нѣща съ камъни и безъ, споредъ стойността имъ.

Съ Почитание:

А. Папазиянъ

Държавна Търговска Гимназия „Д. Х. Василиевъ“, Свищовъ

ОВЯВЛЕНИЕ

№ 1613

Дирекцията на Държавната Търговска Гимназия е констанирала, че много отъ квартиро-съдържателитѣ не прилагатъ изискванията отъ правилника за ученическитѣ квартири, ето защо за последенъ пътъ имъ се напомва, че онѣзи отъ тѣхъ, които допуснатъ за въ бѣдѣще нарушението на казания правилникъ, то ученицитѣ веднага ще бѣдатъ прѣмѣстени въ друга квартира и ще се лиши квартиро-съдържателя отъ правото да държи ученици въ квартирата си.

По поводъ на горния случай Директора, като взема още прѣдъ видъ, че градътъ Свищовъ има чувствителенъ интересъ и изобщо въ интересъ е, щото ученицитѣ отъ повѣрената ми Гимназия да държатъ поведение примѣрно въ всѣко отношение, и прѣдъ видъ на обстоятелството, че тя заедно съ учителския персоналъ нѣматъ физическа възможностъ въ всѣко врѣме и на врѣдъ изъ града да държатъ надлѣжното внимание върху поведението на ученицитѣ, моли най-учтиво, Г-да, Свищовскитѣ граждани и административни власти, щото да даватъ надлѣжното съдѣйствие въ туй отношение, като съобщаватъ не посредствомъ анонимни писма за не-

редовноститѣ на ученицитѣ, а на право и то писмено, или лично, за да може Дирекцията отъ своя страна да прилага о врѣме надлѣжнитѣ мѣрки.

За подобни услуги Дирекцията изказва прѣдварителна благодарностъ.

гр. Свищовъ, 27 Септемврий 1905 г.

Директоръ: Д-ръ ЮРДАНОВЪ

Нови иллюстрирани карти

Най нови издания прѣстигнаха и се намиратъ за продажъ въ книжарницата **А. Н. Данковъ**—Свищовъ

Жилгени топки

Разни видове цвѣтни гумени топки отъ 20 ст. до 5 лева едната прѣстигнаха и се намиратъ за продажъ въ книжарницата **А. Н. Данковъ**—Свищовъ.

УВЕСЕЛИТЕЛНИ

ПРЕДМЕТИ

Въ книжарницата **А. Н. Данковъ** Свищовъ, ще намеритъ разни видове увеселителни прѣмети, като:

конфети въ пакетчета и на кило, ракети, жабки, факли, електрически искри, слънца, микадо, ржчни змий, разни бенгалски кибрити и пр. при най умѣрени цѣни.

Необходимо за домакинскитѣ

Министерството на Народното Просвѣщение, съ писмото си под № 1182 отъ 3 февр. 1904 г. и г-жа Анна Ебенхехъ, дългогодишна учителка по Гатворството въ Софийското стопанско училище «Мария Луиза» прѣпорчватъ новоиздаденото ръководство по готварството на г-жа Д-ръ Юрданова. Може да се получи отъ книжарницата **А. Н. Данковъ** въ Свищовъ.

Цѣната е намалена отъ 2.50 лв. на 1 лв. 50 ст.

Електрически

Звънци

Съ всички принадлежности, както и бутони металически, крупки и обикновени, елементи сухи и мокри, цинкови прѣчки, нишадъръ, електрически телъ, шнуръ, гвоздейчета и пр. се намиратъ за продажъ при най-износни цѣни въ книжарницата **А. Н. Данковъ**—Свищовъ.

ДЖЕБНО КАЛЕНДАРЧЕ

ЗА 1906 ГОДИНА

Излезе отъ печатъ и се намира за продажъ въ книжарницата на **А. Н. Данковъ** Свищовъ

ЦѢНА 20 СТОТИНКИ

Купени повече отъ сто календаря се продаватъ 5 лева стотехъ.

Поржкитѣ се изпълняватъ само въ брой или наложенъ платежъ.

СТЪНЕНЪ ЦВѢТЕНЪ КАЛЕНДАРЪ

ЗА 1906 ГОДИНА

Съ ликоветѣ по отдѣлно на: „Царя Освободителя“ „Н. Б. Българския Екзархъ Иосефъ I“ „Д-ръ К. Стоиловъ, и Ив. Ев. Гешевъ съ Т. Теодоровъ.“

По поржка могатъ да се направятъ за 10 дни, съ какъвто ликъ клишета пожелае.

Календаря е приготвенъ и отпечатанъ съ 4 цвѣтни бои, празникитѣ съ червени слова, на два вида книга и се продаватъ, на бѣла хубава книга 10 лева стотяхъ, а на обикновена печетарска хартия по 6 лева стотяхъ.

Поржкитѣ се изпълняватъ само въ брой или наложенъ платежъ

Намиратъ се за продажъ въ книжарницата **А. Н. Данковъ**—Свищовъ

РАЗСАДНИКЪ

ЗА

АМЕРИКАНСКИ ЛОЗИ

НА

Пеня Поп. Кръстевъ
Въ с. Сухиндолъ

Прѣзъ 1905 година произведохъ голѣмо количество облагородени Американски лози отъ различни подложки, отлични по прихващане и развитие, при точна сортировка на подложки и присадници съ различни мѣстни и френски грозда завино и таблени, които продавамъ

Съ умѣрени цѣни

Цѣноразписъ и свѣдения се прашатъ безплатно и веднага при пискуване.

Желающитѣ нека посетятъ разсадника ми отъ днесъ до 20 октомврий т. г. и нагледно се увѣрятъ въ извънредното добро качество на лозитѣ.

Разсадникътъ ми се намира въ мѣстността «Подъ Стната» Сухиндолско землище.